

De Zoeker

door Peter Viskil

Het is het jaar 2000 na Christus. De Aarde telt bijna 7 miljard mensen die zich hebben verdeeld over twee helften. Op de ene helft knielen Aanbidders dag in dag uit voor hun Afgod. Op de andere helft lopen de Zoekers. Zij hebben de Afgod de rug toe gekeerd en zoeken het Licht in zichzelf. Als ze dat hebben gevonden, mogen ze zichzelf Vinder noemen.

Dit is het verhaal van een Zoeker die Aanbidder werd, de Afgod in z'n ogen keek, hem de rug toekeerde en vervolgens vond wat hij zocht.

Als de Zoeker 's morgens opstaat stelt hij zich voor de zoveelste keer dezelfde vraag; "Is dit alles?" Hij besluit op onderzoek uit te gaan. Vóór hem lopen de Zoekers die nog steeds niets gevonden lijken te hebben. Achter hem staan de Aanbidders elk op hun eigen manier hun Afgod te aanbidden. Voor de één is het de koningin die een plaatsje in het midden verdient, voor een ander staat een popidoel centraal. Als de Zoeker zich steeds verder in de richting van de Afgod begeeft, merkt hij dat de Afgod bij deze Aanbidders een meer geestelijke uitdrukkingsvorm heeft. In hun klaagzang vragen zij hun Afgod om hulp bij hun problemen. De Zoeker nadert de Afgod tot op enkele meters en wil nu zelf wel eens weten wie die Afgod is. Als de Zoeker oog in oog staat met de Afgod, krijgt hij eindelijk het gevoel dat hij heeft gevonden wat hij zocht. Hij krijgt een plaats in de binnenste cirkel aangeboden en voordat hij het weet is hij de trouwste Aanbidder van de Afgod.

De Zoeker heeft alles voor zijn Afgod over en steunt hem door dik en dun. De Afgod groeit tot ongekende grootte, maar begint streng te oordelen over zijn Aanbidders. Ook offers worden gevraagd. De overige Aanbidders in de buurt halen hun schouders op, maar de Afgod weet van geen ophouden. Zijn macht groeit met de dag. De Afgod kijkt kritisch of elke Aanbidder zich strikt houdt aan zijn wetten. Als de Afgod de Zoeker beschuldigt van onverantwoordelijk gedrag, kan de Zoeker niet geloven wat hem overkomt. Even slechts was hij trouw aan zichzelf en het werd afgestraft alsof hij een misdadiger was. Van het ene op het andere moment was het gedaan met de loyaliteit van de Zoeker. Hij staat op en verlaat zonder iets te zeggen zijn plaats. De Afgod spreekt schande van de Zoeker. De overige Aanbidders zwijgen ...

De Zoeker keert alle Aanbidders de rug toe en is weer een echte Zoeker. Eén ding heeft hij geleerd; trouw zijn aan jezelf wordt door de Afgod niet getolereerd. Door wrok en onrechtvaardigheid gedreven, loopt de Zoeker zo ver mogelijk bij de Afgod vandaan. Na enkele jaren bereikt hij het midden van het halfrond van de Zoekers. Het is er verlaten en het ziet er naar uit dat hier nog nooit een Zoeker is geweest. Hij is de eerste die deze plek heeft gevonden. Als de Zoeker tevreden gaat zitten gloeit vlak voor hem een piepklein Lichtje op. Ontroerd door wat hij ziet raakt de Zoeker het voorzichtig aan. Het Lichtje begint feller te stralen en van het ene op het andere moment staat de Zoeker in vuur en vlam. De tintelingen schieten door zijn hele lijf. Zijn hart loopt over. Hij is de allereerste Vinder; hij heeft het Licht gevonden.

De Zoeker is Vinder geworden. Hij kan zijn geluk niet op, loopt naar andere Zoekers om te vertellen dat hij het Licht heeft gevonden. Vele Zoekers halen hun schouders op en negeren de enthousiaste Vinder alsof zijn Licht niet bestaat. De Vinder deelt het geluk met zichzelf.

Slechts een enkeling ziet dat de Zoeker een echte Vinder is. Maar erkenning blijft knagen en hierdoor is de Vinder nog steeds een beetje Zoeker. Hij bezoekt zelfs de Aanbidders. De Afgod ziet van ver dat de Vinder op deze manier zijn macht ondermijnt en stuurt fanatieke Aanbidders op hem af. De Vinder vecht voor zijn leven en keert terug naar de Zoekers.

De Afgod heeft zijn conclusie getrokken; de plannen van de Vinder moeten in de kiem worden gesmoord. Hij geeft fanatieke Aanbidders de opdracht zich voor te doen als Zoekers. Zij hebben de opdracht de Vinder op alle mogelijke manieren te verhinderen zijn enthousiasme te delen met andere Zoekers. Het wordt een strijd van jaren en de Vinder verdedigt zijn Licht als of het zijn leven is. Stukje bij beetje wint de Vinder terrein tot hij alle Aanbidders heeft ontmaskerd. De Vinder voelt zijn kracht boven alles uitstijgen. In een brief vertelt de Vinder de Afgod zijn waarheid. Ook nodigt hij de Afgod uit voor een persoonlijke ontmoeting. Als de Afgod de uitnodiging negeert, stuurt de Vinder de brief naar zijn omringende Aanbidders. Ook zij negeren de Vinder en bewijzen hiermee hun eeuwige trouw aan de Afgod. Voor de Vinder zijn de Afgod en zijn Aanbidders ontmaskerd. De Vinder heeft zichzelf gegeven wat hij nog zocht; erkenning.

Voor de Vinder is nu de tijd aangebroken dat hij kan zijn wie hij werkelijk is. Vele Zoekers hebben de strijd van de Vinder gevolgd en zijn inmiddels overtuigd van zijn vondst. Ook zij bezoeken de plek waar de Vinder het steeds over heeft en komen allemaal terug met het zelfde enthousiaste verhaal. Naar mate steeds meer Zoekers worden aangeraakt door het Licht gaat het steeds feller stralen. Nu de plek voor iedereen zichtbaar is, besluiten steeds meer Zoekers een Vinder te worden. Het grote Licht is aan ...

De vele Aanbidders zitten met hun rug naar het Licht en hierdoor wordt hun schaduw zichtbaar. De Aanbidders worden zich langzaam maar zeker bewust van hun houding. Stuk voor stuk staan ze op en keren zich naar het Licht. Ook zij zijn nu Zoeker geworden. Daarmee is het grote koninkrijk van de Afgod verdwenen. Slechts de twaalf trouwe Aanbidders spiegelen hem nog.

Op 21 december 2012, als alle lampen doven, steken de Vinders hun Licht op om alle Zoekers de weg te wijzen ...